

Съществителните, които окончават на *-i* в ромския език, отговарят в много случаи на старониндийските окончания *-a* или *-i*. Съществителните имена в ромски, окончаващи на *-i* са главно от ж. р. Само някои съществителни са от м. р., например съществителното **pani** (вода) в ромския език е от езика хинди *pānī*.

Съществителните, окончаващи на съгласни са остатък от старониндийски език. Например думата **bal** (коса) в ромския произлиза от сатрониндийското *vāla*, думата **berš** (година) от старониндийския *varsha*, думата **čhang** (крак) от старониндийския *jangha*, а думата **čhib** (език) произлиза от старониндийския *jihvā*.

В ромския език навлизат и думи от други езици, които имат окончания, аналогични на индийските езици. Те не се приемат за чужди, а по-скоро като думи със старониндийски произход. Такива са например думите **buzni** (коза) от персийски *buz*; ромската дума **kurko** (седмица) е с новогръцки произход, **kangeri** (църква) от персийската дума *kangura*, **luludi** (цвете) от новогръцки език, **zumi** (ядене, супа) от новогръцки език, **vogi** (сърце, ум) от арменската *ogi*, **mom** (восък) от персийската *mom*, **kotor** (парче) от арменската *kotor*, ромската дума **drom** (път) от новогръцката *dromos*.

Съществителните имена от м. р. с чужд произход, окончаващи на *-os*, са предимно от гръцки произход. Например думата **foros** (град) в ромския език е от новогръцкия *foros*, **papus** (дядо) е от новогръцкия *papus*. Окончанието в мн. ч. на тези съществителни най-често е *-ovja*, което по всяка вероятност е от българското окончание *-ове* в думи като *прах-прахове*, *бич-бичове*. В някои влашки диалекти тези съществителни от м. р. образуват мн. ч. на *-ura* или *-ora*, чийто произход е от румънското *-uri*.

Съществителните от м. р. в ромския език, окончаващи на *-is*, са думи с чужд произход като например думата **čorbadžis** (чорбаджия) е от турската дума *çorbacı*.